

TIDEVARVET

Nr 48: 1928

Veckans ledande artikel heter Ungdom!

En belysning av samma frågor som upptagas i ledaren ges i **Jenny Richter Velanders** artikel om Den tyska demokratiens problem just nu.

I frågan om de ständigt återkommande konflikterna mellan staden och staten angående rätt till jord gör **Dr. Axel Lundström** ett principiellt belysande inlägg under titeln **Huvudstaden och staten draga ekonomisk fingerkrok.**

Med anledning av oron över den kommunistiska barnpropagandan vill Tidevarvet ge sitt bidrag till att reda ut begreppen i artikeln **O m barnförörelse.**

Elsa Wilkens anmäler i **Kungsbuketten** och nämner till tre av höstens nya böcker.

Homeopatiska Självläkaren av Klara Fransén.

Ny upplaga (7-8 tusent). Första svenska originalarbete bygd på egna erfarenheter. Förord av Läkare, Fås å S. F. Sv. V. H. Byrå. Sibellegatan 36 Stockholm. Pris 6 kr. Utgiven av Svenska Föreningen för vetenskaplig homeopati.

Svenska Eldbegärlense Föreningen Normalvoting 2 I - Stockholm. Öppen 10-4, lördags- o. helgdagsämnen 10-2. Tel. Norr 2280 för delägargäster. Norr 2280 • medlemsanmälan. Avgift 10 kr. en gång för alla, för begravningsförsäkrad 5 kr. Krematorier i Stockholm, Göteborg, Örebro och Hålsjöberg.

Huvudstaden och staten draga ekonomisk fingerkrok

Är detta nödvändigt? — Av Axel Lundström

För någon tid sedan syntes i dagspressen en blänkare om ett gammalt förslag gående ut på, att då staten var ägare till Humlegården och Kungsträdgården borde den av Stockholms stad fordra ett arrende för dessa områden. Allenheten det var huvudsakligen stadens invånare som hade nytta av dem. Då Humlegården ansågs vara värd 100 miljoner kronor, borde alltså staten i årligt arrende erlägga t. ex. 5 miljoner.

De som här ansie sig stå på statens sida resonerer förmodligen som så, att då ifrågasvarande mark har ett stort byggnadsvärde, så fordrar statsintresset, att denna mark icke får ligga outnyttjad eller oantalat. Om emellertid Stockholms stad har ett intresse av dess bibehållande som park bör den ge staten vederlag för att den avstår från att utnyttja området på det mest räntabala sättet.

Från stadens sida kan göras gällande, att då ifrågasvarande parker ha en stor betydelse för dess allmänna karaktär, och då det måste ligga nära i landets intresse att huvudstaden är så tilltalande som möjligt, så skulle det ej vara staten värdigt att uppträda som en annan He-

mo sapiens lomberstradarius och söka utnyttja situationen så ekonomiskt fördelaktigt som möjligt. Här stå två motsatta ståndpunkter emot varandra, ytligt sett båda berättiga. De Men undersökes förhållandet närmare kommer man väl säkert att finna, att båda icke samtidigt kunna vara riktiga.

En sak är klar. Området inbringa icke någon inkomst för ägaren under nuvarande förhållanden; ty bortse vi från det högst värdefulla arbetet, som utföres på Kungl. Biblioteket, sker där icke någon ekonomiskt lönsam produktion av konsumerbara nyttigheter, i det att de nedblåsta trädgrenarnas etc. värde säkerligen icke på långt när uppväger kostnaden för deras borttransporterande.

Vi antaga emellertid, att Humlegårdens bibehållande som park är ett viktigt allmänt intresse, men erkinna samtidigt, att dess värde som sådan är förenat med betydliga direkta utgifter, samt att avståndet från att sälja den som tomtmark betyder ett sämre ekonomiskt resultat för ägaren. Det gäller därför att utreda, vem det är som dragit ekonomisk fördel av ägarens sätt att

förvalta området Kan man klarlägga detta, bör den som åtnjuter en sådan fördel lämna fullt vederlag därför.

Den primitiva tankegången bakom det s. k. Lerdalaförslaget är denna: Stockholms stad drager denna fördel; fördelen är värd så och så många miljoner om året, alltså bör Stockholm erlägga denna summa till staten, som för stadens skull avstår från att utnyttja parken till tomtmark.

Men nu måste givetvis i Stockholms stad här vara liktydigt med samtliga dess invånare, och då är det väl troligt, att Humlegårdens bibehållande som park icke är lika värdefullt för var och en, även om rättigheten att promenera där är lika för alla. Vi kunna med avseende på de olika individernas nytta av Humlegården indela dem i tre olika kategorier: 1) Sådana, som begagna den som promenadplats. 2) De, som bo i de intill parken gränsande husen. 3) Ägarne till dessa hus.

Då parkvärden bekostas av staten kan man säga, att den första kategorien deltar i bekostandet av den

Forts. å sid. 4.

Scen i spårvagn

Man berättar såsom något censoredt att det i Amerika finnes särskilda vagnar för negrer på tågstation. Näväl, här ha vi inga negrer, vi ha inga anslag angivande att sonda vagnar äro för bättre, och andra för sämre folk. Vi ha endast prisklasserna mellan 1:sta, 2:dra och 3:de klass, och det behövs ej något annat, den fungerar på det hela taget oklanderligt såsom avskiljare av människor.

I spårvagnarna finnas endast en betalningsklass. Där kan teoretiskt sett, arbetaren sitta bredvid grevinnan, tillgäddat bredvid statsministeren. Emellertid har det ju genom en, förmodligen oöktrisk, lag blivit så, att arbetarna på väg hem från arbetet alltid åka i sista vagnen. Den som vid 5-tiden tar 10:an som kommer från Värtan och går till Hornstull, vet att sista vagnen är en negervagn som luktar kolstubb och rötelset. Sen kan han hoppa på eller undvika den efter egen smak.

A Övriga tider och i övriga vagnar är innehållet blandat. Blandat och ändt strängt föskilt. Jag minns mig aldrig ha varit med om att en spårvagnsbeställning blivit en grupp, en enhet. För att det skulle ske behövede märkliga saker hända in vad som bestäms i Stockholm.

Blott att någon tilltalar en okbekant är så pass ovanligt att man fäst sig vid det. Och att en medlem av 1:sta eller 2:dra klass brygger över klassklassen och tilltalar en medlem ur 3:de klass, eller tvärtom, det är helt enkelt osett och oerbört.

För ett par dar sen hände det på en 4:a på väg söderut. En herre i portfölj hoppade på vid Östermalmsgator och bad konduktören se efter om inte vagnen hade fel skilt, vilken den utsådes sig ha. Det hängde nämligen ett H utanför fast vi inte skulle all Hornstull. Konduktören sprang ut, och under tiden vände sig en arbetare till herrn med portföljen och förklarade att vagnen gick till Skenstull antingen den skylldes med H eller ej. Som arbetaren sade detta reste sig herrn och flyktade mitt över till en alldeles likadan plats bredvid mig som på intet sätt var bättre ur passagerarpunkt. Man kunde knappast mista sig, han ville inte tilltalas av en arbetare.

Sällan har jag blivit så shockerad. Min första impuls var att resa mig upp och slå mig bredvid arbetaren. Men om han nu inte fattat förloppningens själ, skulle jag då göra honom uppmärksam på den genom en demokratisk handling?

Jag försökte strömda vad han tänkte. Det gick inte. Därmed försmådde det tunga, kraftiga ansiktet ängsting. Jag försökte strömda vad han kände. Det gick bättre — trodde jag ämtinson. Så försökte jag göra klart för honom vad jag kände. Det måste ske mycket försiktigt för annan övrigt skäl. Den min jag föröste bortat herrn, fick vara nystan önglösk. Min smulmede som sade: så ser ut att vara värd 10 gånger den där knölen, och jag tycker mycket bättre om dig, måste bara ansa. Något fattade han emellertid däras, hur mycket vet jag inte. Vi konverserade utan ett ord genom bula stan öpa i öga. Han frågade: varför fick jag inte ge en herre i överrock besked att han var på rätt väg?

Jag svarade: för att han är struntövning och försöksfull. Din skämttröja är vackrare än hans överrock, ditt ansikte kikare och intressantare än hans. Den grås han dra upp är godtycklig, ett kritiskt. Förasta honom men var inte ledsen.

Min svarade: Jag är ledsen. Jag: ja men du ser ju att jag inte är som han... Han: jag tycker inte om att du såg önglämpningen och såg, att jag var ledsen. För därmed gjorde du det bara värre.

— Förlåt, sade jag och steg ur.

Drömes.

Om barnförörelse

I Nya Dagligt Allehand för d. 20 okt. förekom en artikel om den kommunistiska barnförörelsen. Dess kärnpunkt var den att lagen av 1924 om samhällets barnavård som lägger barnavårdsnämnd att ta hand om barn som äro vanartade eller i fara att bli vanartade borde kunna tillämpas mot kommunisterna. Samhället i barnavårdsnämndernas skenad borde helt enkelt ta frän kommunisterna deras barn, och ge dem så kallad skyddsuffostrar. Ett upplag som på pricken går efter de föraktade kommunistiska linjerna, med det undantaget att den uppfostrar dessa barn skulle få icke bleve kommunistisk.

Även andra uttalanden i pressen tyda på att man från det samhällsbevarande samhällets sida ser mot s. k. legala åtgärder som den enda möjligheten att skydda sig mot den kommunistiska propagandan bland barnen. I valorelsen, medan man var inne på de stora orden och loftena, hette det ju också, att i även drastiska åtgärder borde vidtagas för att stävja pionirrörelsen.

Vi beslöt då att ta till närmare

reda på hur denna pionirrörelse tar sig ut i verkligheten. Det visar sig att den är en kommunistisk scoutförelse, byggd helt och hållet på kommunistiska ideal och med användning av dess symboler. Sovjetstjärnan tar den blåglua flaggans plats. Moskva tar Sveriges plats. Scoutrörelsens »Alltid redo», är förvandlat till »Alltid redo för arbetarrörelsen.»

Det är något längre avancerad kommunistisk ungdom som tar hand om de små, precis som det sker i scoutrörelsen och de små kommunisterna bli pionärer, när andra pojkar och flickor bli vargungar. Man gör pionirfärd lockande med fester och godskakar då man så kan, man söker hårda dem att utstå strapaser och man ger ut i tidning: Den unge Kamraten, där arbetarbarnen få skriva själva, och där det i enlighet med rörelsens internationella riktning ofta förekommer hälsningar från pionärer i andra länder. Protetår solidaritet är högsta budet, bredvid hatet mot borgarklassen. De få också en mycket enkel undervisning i samhällslära: herrarna ha stultt fa-

briker, varor och jord från arbetarna, men vi ska ta dem tillbaka, när vi svulvit så länge att vi fått mod därtill.

Sovjet har utarbetat ett uppfostringsystem efter vetenskapliga metoder, grundat på nyare psykologiska strömningar, och det är det som går igen här hos oss. Det är medvetet inriktat på att hindra barnen att få borgerliga ideal, för på så sätt undgå faren av arbetarnas förborgerligande. Man inser att det omgivande samhällets fäskter, varor och ideal är en stark motstånd, därför inriktas barnen från början på att haja detta samhälle. Kommunisterna första, att när barnen gå i de statliga skolorna, löpa de fara att påverkas genom kristendoms- och historieundervisningen och genom omgång med de nationella symbolerna. Det är från deras synpunkt bara helt naturligt, att de skola söka att motverka denna påverkan, eftersom de vilja rikta in barnen på helt andra linjer.

Deras barnuppfostrar får genom denna medvetna protestinställning

Forts. å sid. 4.

glatt prat om mat

hör man i de familjer som köpa **Konsum**

Billiga o. goda suna varor i suna butiker.

Ingeborg Wærn Bugge Arkitekt
Saltsjö-Duvnäs Tel. S.-Duvnäs 58
Bostäder, inredningar, trädgårdar

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfrå lördag.
 Säsoplan 1-3, 2 ut. Stockholm.

UTGIVARE
 Åsa Nilson.

REDAKTIONSKOMMITTE
 Elin Wägnar,
 Elisabet Zamm,
 Honorius Hermalin.

REDAKTIONSEKRETERARE
 Greta Hornblom,
 Skottningstid 10-12.
 Telefon Norr 4844.

EXPEDITION
 Telefon Norr 2844J.
 Kontorstid kl. 10-12 f. m., 1-4 e. m.

PRENUMERATIONSKR.:
 För hell kr. 6.-, halvt kr. 3.50,
 kvartal kr. 2.- Löstnummer 15 öre.

ANNONSPRIS:
 1 text 20 öre
 per millimeter.

Testbild eller särskilt begär plats 25 öre

Stockholm 1928
 Wahlströms Tryckeri Aktiebolag
 Storgatan 22

Mathilda Staelvon Holstein

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund,
 Malmörögatan 3, Stockholm.
 Telefon 288, 289.

Familjerätt, Hyresrätt. Testamenten, Bouppteckningar. Förfrågningar från landsorten besvaras omgående.

EVA ANDÉN Advokatbyrå

lnoch. Eva Andén, Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
 Herakleipgatan 11, Tel. 7575-7576,
 4. La Västgatan,
STOCKHOLM.

SPECIALITET: Familje- och arvsaker, Bouppteckningar och testamenten, Förvaltningsuppdrag, Även skriftliga förfrågningar.

TANDLÄKARE

Tandläkare Carl Gustav Ageman
 Karlavägen 70
 (Hörns av Sjöströmgatan)
 Morgn- till kv. översikt. Tel. 27015
 Medl. av Sthlms tandläkarförening

Tandläkare NILS GEJROT

Medlem av Sthlms tandläkarfören. -
 Hornsgatan 54, 5 tr.
 Morgn.enl.översikt. S.35898

Tandläkare GRETAJOHANSSON

S:t Eriksgatan 102 Tel. 84022
 Morgn.enl.översikt. medlemsmedl.
 Medlem av Sthlms Tandläkarförening

Tandläkare Alma Österlund

Medlem av Stockholms Tandläkarfören.
 Adolf Fredriks kyrkogata 6-7,
 Stockholm. Tel. 4142
 Rådfrågningstid: Varldagar 1-1/2
 Andra dagar enl. översiktmedl.

Engelbrekts Sjuksköterskebyrå

ansk. ex. sjuksköterskor och enkla-
 rare, även barnsköterskor.
 Vallhallavä. 18ⁿ. 86181, N. 241 13

Gymnastikdräkter

av träd till alla åldrar, av tyg på beställning.
 stor, lågt. av N. F. K. Irvinstycket
 för barn och vuxna.

Promenadskor bredare o. smalar med
 och utan klack, finnes kan beställas i
 alla storlekar.

**Anna Ahlströms Manufaktur
 och Kortvaruaffär,**
 Götgatan 95. Tel. Sö. 31184.

Så ledigt skall tårns ligga i skon.

Ungdom!

De starka högervindar, som blåst de senare åren och under valrörelsen utmynnande i storm, ha ännu inte hunnit lägga sig. Den nationella ungdomen verkar alltjämt i sitt kalla och Sv. Dagbl. af d. 25 nov. berättar, att Nationella studentklubben vid Stockholms högskola beslutat stadseändring, så att klubben kan omfatta alla högskolor i huvudstaden och »man måste hoppas, att den konservativa studentöreningens härigenom skall vinna i styrka och omfattning.» Vid klubbens sammankomst hölls föredrag öfver ämnet »Demokratis övervinanden. Talaren framhöll skillnaden mellan den demokrati, som kristendomen innebar och som hade en mera abstrakt betydelse av jämlikhet i det väsentliga, och den demokrati, som krävde majoritetens rätt att bestämma kursen. Han påpekte också, att demokratin inte kunde komma att inskränkas sig till politisk demokrati utan även måste bli ekonomisk och därför hanna i kommunismen.

Det är givetvis svårt för högern att samtidigt göra kristendomens och kapitalismens talan, och det är ju rätt egendomligt att ännu 1928 — och efter världskriget — använder man sig, och därtill i en studentklubb, av det gamla hjälpmedlet för att reda sig ur denna svåra situation. Man bortförklarar kristendomens krav med abstrakt jämlikhet i det väsentliga, som väl skall betyda möjlighet till själans salighet i ett liv efter detta och därmed är man befriad från att tänka på samhällets nåd och ortrövare. Så långt kan man gå med. Den trösten bar våldet alltid lärt sin kyrka predika, och sedan är man fri från samvetsbetänkligheter och ansvar gentemot sina medmänniskor. Det är också betecknande, att kommunistens spöke skall användas som varning för demokrati. Som om det inte vore högerns själv, som en gång kommer att ge bolsjevismen seger, om den skall sega. Att den politiska demokratin även bör inverka på samhället i ekonomiskt avseende är däremot en sanning, som man kunde önska vore mera erkänd på liberal och frisinnat håll, men man behöver inte för den skull snedvända dess innebörd till att dela alla ören lika. Man frågar sig — vilken ungdom som det skall avge gamla framtidens öde, den konservativa, den bolsjeviska — eller den radikala?

En blunder

Regeringen har kallat arbetsgivare och arbetare till en industrirådning i Stockholm d. 30 november. Förslaget har på ömse håll mottagits med stor sympati, och man har blivit imponerad öfver högerministrens framsynta och försönligna sinnelag. Ingen skall heller kunna säga något annat, än att det är, äro en riktig och demokratisk tanke, att arbetets bägge parter överlägga med varandra om gemensamma intressen, i stället för att endast underhandla om löstefrågor. Huruvida detta förfrågandet har på ömse håll mottagits med stor sympati, och man har blivit imponerad öfver högerministrens framsynta och försönligna sinnelag. Ingen skall heller kunna säga något annat, än att det är, äro en riktig och demokratisk tanke, att arbetets bägge parter överlägga med varandra om gemensamma intressen, i stället för att endast underhandla om löstefrågor.

Till sannfärdighet och besinning

I början av nissa år, närmare bestämt 4-6 januari 1929, kommer Internationella kvinnoförbundet för fred och frihet att anordna en kongress för studiet av moderna krigsmetoder och civilbefolkningens skydd. Uppropet till anslutning till denna kongress har följande lydelse:
 "Aldrig här världsligt varit mer oroadt än nu.
 "I stillti lvaro krisen bryggnas till vässa regimer, det enda var lokaliserat, N o m e r r a sprider sig branden snabbt och öda omkring.
 "I stillti hotade krisfrågan endast på en punkt i sänder.
 "I dag är hela världen shalkonstituerat, krisfrågan ändas spontant i alla delar av världen.
 "Aldrig har kriser utgått öfvermåttat formen.
 "Aldrig farr har det gått så otaliga människor, som de nya krigsmetoderna på ett öppent kunnat förinta.
 "Det är icke längre frågan om sammanstötningar mellan berövade arméer.
 "Det är icke längre frågan om strid mellan väpnadt ungdom.
 "Nä gäller det allas krig mot allas.
 "Ett nytt krig skulle framför allt bli en kamp mellan ekonomiska intressen, och den föredliga behöfvningen skulle bli ofrån värdig till ålder och kön.
 "I och med de obegränsade försärligheterna om vetenskapen uppfymt, i och med riket äro för civilbefolkningen, skulle ett modernt krig betyda en oämrad utrotning och hela civilisationens förintelse."
 Kongressen i Frankfurt har till ändamål att genom sakkliga fördrag utverka skulpliga och tekniska experter sprida upplysning om de destruktiva möjligheter, som vetenskapen ställer till krigets förfärande och vilde om värdet av förfärliga skyddsmedel som sprida kruskap bland massorna om den fara som hotar, en fara, som vilkens allvar och omfattning de äro okunniga; att vorna för illusionen att effektiva skyddsanordningar f. n. äro möjliga.
 "Avsikten är också att väcka ett allmänt intresse för fredproblemet och att börja en masspropaganda för universitet och fullsenterade. Där finns inte ens de konservativa elfjes lagstadgade medgivande till en ny tid: »minst en kvinna».
 "Har man aldrig kommit att tänka på möjligheten att kalla kvinnliga deltagare, eller har man beslutit dem såsom varande ingenting att räkna med? I vilket fall som helst är det ett uttryck för vår tids uppfattning av den s. k. »kvinnans» hennes rättsliga och medborgliga ställning. Det är icke det enda.
 "Just i dagarna firade Svenska gymnastisk- och idrottsföreningarnas Riksforbund sitt 25-årsjubileum. Ombud för olika svenska idrottsorganisationer och representanter för idrotten i Danmark, Norge, Estland och Lettland vor närvarande. Endast Svenska Kvinnors Centralförbund för Fysisk Kultur, var icke inbjudet till denna högtidlighet. Men inga kvinnor hade rätt att närvara annat än i egenskap av sina mäns damer. Att en kvinnlig gymnastikspesktör lyckats smugla in sig som sådan, var stridande mot ordningsreglerna. Vi intresse och sakkunnig för Riksforbundets mål och mening kunde ej ge berättigande att närvara. Det berodde inte på att man förbisg den kvinnliga idrotten, tvärtom en herra i Falkenberg erhöi utmärkelsen — om det nu är någon utmärkelse — att bli riddare av Wasardoren för bl. a. sitt förtjänstfulla arbete härfor. Men att kvinnliga sakkunniga skulle kunna förstå den saken bättre, har man inte fattat.
 "Och när man därtill lägger Eva Andéns skildring »Nasta kullar» förra numret av Tidevarvet och alla vad därmed sammanhängande, så står återigen klart hur lagbeslutet om den kvinnliga medborgarrätten i vårt nuvarande samhälle kan lämnas obekant av vederbörande från socialministern till poliskonstapeln.
 "Mannen vilja alltjämt gå o. samhället till kvinnorna. Men kvinnorna vilja inte längre uteslutande beundra det samhälle man önskar gjort. De vilja vara med om att göra ett bättre samhälle.
 "sändigt avrustning som en logisk konsekvens av sändningsbakteriet och en nödvändig väg till fred.
 "Vi uppmana till deltagande alla som intressera sig för de frågor, vilka komma att behandlas vid denna konferens.
 "Vi inbjuda politiska och sociala organisationer av alla slag till att sända delegerade eller observatörer för att efteråt rapportera därin och respicive sammanfattningsrapporter.
 "Vi ställa till var och en, som sympatiserar med vår åsikt, till moraliskt och ekonomiskt skydd den.
 "Det är underkänt om dr Naima Sahlabo o. såsom organisationskommiteens ordförande, av miss Mary Sheehans, Internationella kvinnoförbundets generalsekreterare, av Frau Frieda Perlen som sköter det förberedande arbetet i Tyskland och av denna sektionens ordförande, m. m. Gertrude Deutscher.
 "Dr Sahlabo har länge arbetat för att få en sådan kongress till stånd. De allra senaste månaders händelser och diskussioner ha kommit planen att mögas hastigare än det förut såg ut. Situationen är sådan att denna konferens tyckes komma i rätta ögonblicket.
 "Det preliminära programmet har följande utseende:
I. DET MODERNA KRIGETS KARAKTÄR.
 Kapten C. J. Brånskog (Sverige): Krigsföringens mekaniska.
 Docent Gertrud Waker (Schwiz): Det kemiska kriget.
 Docent Axel Högjer (Sverige): Giftgasernas patologi.
 Professor Dr. Zangger (Schwiz): Omändring av kemiska fabriker till giftgasanvämler.
 "----- Produktion av giftiga gaser för fridmilitär och för krig.
 Dr. med. Budzianko-Tylska (Polen): Effekten av de första gasattacker i världskriget.
 Dr. Stach (Tjeckoslovakiet): Giftgasbruk och internationell rätt.
II. CIVILBEFOLKNINGENS SKYDD.
 "----- Kollektiva skyddsåtgärder.
 Professor L. Lewin (Tyskland): Riksen för förberedning av krigsvar.
 Studenten W. Nestler (Tyskland): An effekte erfarenheter från världskriget.
 Kapten Gotthard Sackenberg (Tyskland): Resultatet av de senaste luftanförflygningarna.
III. VETENSKAPEN, TEKNIKEN OCH AVRUSTNINGSPROBLEMET.
 Professor Langensin (Frankrike): Vetenskapliga försärligheter.
 Kapten C. J. Brånskog (Sverige): Den universitets avrustnings teknik.
 "----- Krigsindustrins omändring till fredsinstitut.
 Mr Francis Delaisi (Frankrike): Krigsindustrins försträtning.
 Professor van Embden (Holland): Förtroende vägen till trygghet.
IV. KONKLUSIONER OCH PRAKTISKA ÅTGÄRDER.
 Väkten av en allmän önskan, Mussolinis upplysning, (indlare: Gabrielle Duchêne), Aktivitetsmöjligheter: representanter för sociala organisationer, politiska organisationer, fackföreningar m. fl.
 Offentliga uppmärksamhet med talare från England, Frankrike m. fl. länder komma att hållas.
 "Det framgår härav att utestulande fackmän skola behandla de tre första ämnessgrupperna. Först när det gäller den fjärde ämnessgruppen: konklusioner och praktiska åtgärder, kommer passifister, politiker och sociala arbetare in.
 "Bland dem som med sina namn sändja upplysningsarbetet — som Kalmarer i denna kongress, märkas professor Elstner, professor Quiddé, greve v. Alno, de Anta Augsburg, professor Bertrand Russel, anilarens Drury Lowe och Mark Kerr, fru Swanwick, professorerna Aug. Forel, Charles Glde, del Langvin och Delaisi.
 "Inkallandet av denna kongress är ett hoppsfullt tecken. Den kommer säkert att få kämpa med svårigheter och en stor del av pressen kommer att vara stängd fördet. Men det finnes den möjligheten, att den upplysning som där skall ges ändå kan spridas vidare, främst genom de närvarande. För sin del hoppas Tidevarvet att kunden i sändja en korrespondent till Frankfurt för att ge sina läsare, förståhandedskildringar från kongressen.
Oro och ångsan försvinna strax efter utgående av Instantine, ossakidg, snabbt verkande, nervlugnande patill, som kan intagas utan vatten, just när Ni behöver den. Säljes på apotek.

När Tidevarvet

inom sig känner behov av att säga ett tack, blir det, som när andra sätter sitt tack i tidningen.
 Tidevarvet vill säga ett värdsamt, varmt och djupt tack till sina vänner i Danmark och Norge för de hedrande och vänliga ord det fått möta på sin femårsdag. Tidevarvet kan endast säga, att det vill försöka följa uppmaningen: »Bliv ved!» Det vill försöka att »svuortets bevara» sine meningens mot.
 Tidevarvet vill också säga ett innerligt tack till alla de svenska läsare, som blivit vädja till andra läsare och vevande läsare att stöja och underlätta dess dagliga slit och strävan. Tidevarvet vill tacka med ökad livstulit.

Tidevarvet

Nu återstår att se

Frågan om en omorganisation av gymnastiska centralinstituttet har som bekant under en lång följd av år varit under dehat. Resultatet av den fjärde utredningen är tyvärr den färdigt och ett nytt förslag till omorganisation har framlagts av de år 1927 tillsatta sakkunniga.
 Den kritik, som rikats mot instituttet hänför sig framför allt till den bristande vetenskapliga inriktningen av undervisningen och de torftiga utför förhållanden, under vilka instituttet har att arbeta i fråga om »lokaler, undervisningsmaterial och lärkrafternas organisation, vilket allt givetvis återverkat på utbildningsresultatet.
 Bland det viktigare i det nya förslaget torde vara att utbildningen uppdelats på tre linjer, en för frisk- och en för sjukgymnastikutbildningen samt tredje 2-årig. Här till har lagts ett tredje frivilligt år, varigenom möjligheterna hålles öppna för såväl specialisering som allroundutbildning. Vidare skall den rent militära ledarutbildningen på det gymnastiska och idrottsliga området vilken hittills förför sig på instituttet, häfnefter överlämnas till krigsaktemen.
 Studentexamen blir obligatorisk som inträdesfordran såsom en följd av kravet på lika fordran för manliga och kvinnliga elever. Till frågan om de seminarieutbildades tillträde till instituttet ha de sakkunniga icke fattat ståndpunkt utan anser sig föra invända det beslut angående dessas tillträde till universitet och högskolor, som man väntar kan komma i måjt.
 "Vidare i sakkunniga inrättandet av en professor i kroppsvetenskap, fysiologi, samt anställdandet av två legitimerade läkare, av vilka en skall vara lärare i anatomi och medicin och en lärare i ortopedi. Vad omorganisationen av lärarkrafterna i övrigt beträffar, så ha kvinnorna anledning, att med tillfredsställelse godtaga förslaget då likställigheten med männen är genomförd, beträffande antalet tjänsteinnehavare — av 12 ordinarie tjänster skola 6 bestatas med män och 6 med kvinnor, dels beträffande placeringen i samma linjeled. I direktionsstyrelsens samla bestå av 5 ledamöter, skola minst 2 vara kvinnor.
 "Det sedan förändras nära önskemått om den fysiska fostrans representation inom skolverstyrelsen har genom detta förslag tagit fast form. De sakkunniga hemställa nämligen, att på skolverstyrelsens ordinarie stat måtte upptagas dels en undervisningsrådseftfattning i fysisk fostran och dels en befattning som skolverstyrelsens konseult för fysisk fostran. Av befattningsinnehavarna skall den ene vara man och den andra kvinna.
 "Nu återstår att se, om detta förslag skall röna samma öde som sina föregångare eller om de i många avseenden provisoriska förhållanden under vilka gymnastiska centralinstituttet arbetat inom en snar framtid skola vara ur världen.

KUNGSBUKETTEN OCH NÅGRA TILL

Det är blott två år sedan Berit Spong gav ut sina vackra noveller från Östergyllen med de gjorde hennes namn känt och älskat i vida kretsar. Med glädje hälsar mängden därför hennes nya bok, Kungsbuketten. Hon rör sig här i flera av berättelserna på historisk mark. Hennes kärlek till-bygden har tvingat henne att studera Östgöta hävder och sägner och hon har hämtat fram många pärla i dagen. Det historiska blir icke någon löst påsat klädnad, hennes människor leva inför våra ögon antingen det är Börta Jutes, som dömes för häleri på 1600-talet, djäknedrången Daniel, som sitter i stocken i vapenhuset inför allt kyrkofolk eller den lilla Ulla, som skall räcka kungsbuketten till Adolf Fredrik, men är så fylld av sin morfars historier om Karl XII, att hon i stället går fram till en gammal karolin och lägger blomman framför hans fötter.

Berit Spongs östgötar är väl kända östgötar först och främst. Vem har inte träffat den starka, godmodige »Busen i Bäck» iklädd nutida dräkt? Men de är också så innerligt svenska i sin drömande förtagna värld, att i sin gång på gång tvingas att tänka: Det är här i Sveriges människor arbete, tuga och leva på detta sätt. Vi glädjas åt att i Berit Spong ha funnit en ny uttolkare av vår andes stämma i världen.

Astrid Varing är också en uttolkare av folkynnen. Hennes folk är Västerbottenarna i blandning av svenskt, finskt och lappskt som leva i de stora skogarna och som vi härnere veta så litet om. »Marja» är berättelsen om flickan i Finnbyn som har söders blod i sig och känner sig som främling bland de tungstina lästadierna. Hon lever sin korta kärleksdaga uppe på fjället som det naturborna hon är, sprunget ur vildmarken. När den lästadianske predikanten söker förmå henne att bekänna och göra bot för hennes stora synd och säga namnet på fadern till hennes barn, spanner hon en mörk

natt den stora dragrenen framför pulkan och flyr med den lille genom timmlaskogen ner till bygden.

Det är lika spännande som lärorikt att läsa Astrid Varing. Spännande att uttyda dessa människors själar, som är så artskilda från våra, att känna hur de leva i kontakt med naturen där uppe i norr, ömsom kämpa med den och vinna seger. Det är också lärorikt att bli sammanförd med lästadierna på deras möten och få del av den extas, som skogarna tryck och livets art, mot pressar fram. Men det är framför allt uppriskande att med Marja vandra omkring i fjällen i midnattssol bland doftande blommor och andas in den rena luften. Astrid Varing's största gåva är att hon kan beskriva fjällnaturen med en så intensiv skärpa. Hon kommer oss att glömma att vi sitta i ett instängt rum vid en grå Stokholmogata. Vi andas friare, ty luften blir lätt, vi känna renossan under fötterna och vi badas av solens strålar. Vi är lyckliga, ty vi äro på färd i fjällen.

Maj Hirdman kan väl som berättare icke måtas med samma mått som de både föregående. Hennes noveller är dock läsvärda, ty där möta författaren, som livet ger varje dag. Problemattorns syn på tillvaron tycks ha ljusnat sedan hon sett och studerat det optinistiska Amerika, varom hennes sista bok handlade. I »Kamp» rör det sig ej bara om de lägsta skikten av samhället, som det gjorde i »Människokråset». Satiren är mild och skildringen närmast sig ibland rent av idyllen. Bland berättelserna minns man särskilt »Kamp» en 14-årigs instinktiva försvar mot råhet och överväld, och »Villan», historien om en fackföreningspamps misslyckade åktenskap, som dock vändes i försönning. Medeltidsnovellen »Brudskapet» handlar om de 80 ungdomar som fördes över till Virginia under nybyggtiden för att bli stamrodor för ett nytt folk. Det är en färgrik tavla mot guldguldn — så önskar man med Maj Hirdman, att livet skulle te sig. Men när det nu inte gör det — nåja, en vacker tavla kan alltid förgylla en grå höstidag.

Smakfulla kransar, alla priser

La fleuriste

6 Malmörögatan
Allm. Norr 6296 Riks 2550

Berit Spong: Kungsbuketten. Norstedt. 5.75; Astrid Varing: Marja. Norstedt. 5.—; Maj Hirdman: Kamp. Bonniers. 4.75.

Mötesplatsen

SAMARBETE

I anslutning till artikeln »Samarbetet i förening» numrer angående det socialdemokratiska och frisinade kvinnomötet i Eskilstuna får jag för undvikande av missuppfattning tillägga, att diskussionen visserligen gällde fru Östlunds fördrag om pensionering av ånkors och änklingars barn, men det förslag om samarbete, som framställdes och beslöt för vilket socialdemokratiska och frisinnade representanter från Östergötland, Västmanland, Närke och Södermanland utblev, gällde icke endast denna fråga utan gemensamma frågor över huvudtaget. Det är uppenbart, att vi ha många gemensamma intressen. Våra organisationer ha också genom sina styrelsen ofta gått tillsammans i opinionsstyrningar och dykt, men det är givetvis av stor betydelse, om samarbetet även krets lökakt.

Elisabeth Tamn.

Styrelsen för Blekinge Länstörbund av F. K. R. hade den 25 nov. sammanträde för att dryfta F. K. R.'s ställning efter höstens valresultat och den därav betingade inriktningen av förbundets framtid. Art. R. är däremot sammanhängande frågorna diskuterades ingående och resultatet av diskussionen blev en skrivelse till V. U. i vilken önskemål och förslag rörande F. K. R. framställdes. Den största enighet rådde vid beslutens fattande och stark tro och förhoppningar på F. K. R.'s insats i det politiska livet besjälade samtliga närvarande.

Ett förslag till aktivt stöd för det omlämnade Tidevarvet framkom också under förhandlingarnas gång och blir väl så småningom bekantgjort.

Må.

ERNST NORLIND

Akvamarinen

Syds. Dagbladet skriver:
»... med outdröttligt villet förmar Norlind ge liv åt snart sagt varje rad...
»... ett lysande bevis på vad många års samlade människokunskap kan utryta hos en obruten ande.»

7:50

BONNIERS

Den tyska demokratiens problem just nu

Det tyska demokratiska partiets kvinnor ordnade för en tid sen ett offentligt möte i Dresden, där synnerligen intressanta uttalanden gjordes av framstående politik. Som ordförande ledde f. d. riksmästern från Kitz förhandlingarna. I sitt hälsningstal konstaterade han att Tyskland inre kraft är stigande, att kampen om statsformen var avslutad och att nu gällde det att ge den nya staten dess innehåll, att utveckla den inre demokratin, d. v. s. skapa rättvisa, frihet och ordning.

Tysklands inre kraft i stigande

Var ett tema som ingående behandlades av tvorne talare. F. d. oidenburgiske ministerpresidenten dr. Tamten, riksdagsman, tog bland landets växande tillgångar med dess kvinnor. De tyska kvinnorna stod endast vid början av sin befrielse, vid början av utövande av medbestämmanderätt i landets livsfrågor. Utan kvinnornas fortsatta framåtgång kunde landet i dess helhet icke gå framåt. Kvinnan såsom moder var orsättning och måste aktas i förhållande till sitt värde för nationen.

Författning — parti — riksdag utgör grundlaget för den politiska viljeförklaringen.

Över detta ämne talade landsingsmannen fru dr. Ulich-Beil. Hon vände sig huvudsakligen mot de strävanden att införa diktatur som försäpans även i Tyskland men ville bemöta dem som påstod att demokratin befundo sig i kris. Det gick hon alla icke. Andra politiska strävanden söka utprädda med säkerhet och pomp, men de ha icke i någon som helst utsträckning kunnat begränsa demokratin i dess arbete. Dess förmåsta kriterium är uppehållandet av den öppna offentliga diskussionen och det är ingen som tvivlar på att den framgångsrik beträdda sitt huvudintresse. Hon hänvisade till rikskollagen vars antagande föregåtts av en fullt varig och öppen diskussion. Hade så icke varit fallet, kunde man vara ganska säkra på att resultatet blivit ett helt annat. Men oppositionens betydelse var något ännu ganska främmande för allmänheten. Dess berättigande som politisk metod var icke klarlagt och de demokratiska metoderna i allmänhet hade ännu inge gått folket i blodet. I Sachsen förenkom ofta försök att med hjälp av riksmötet tyska en politisk motståndare. Diktator och terror voro former för den segt fasthängande manliga politiken som kvinnorna icke alls kunde gå med på.

Parlamentarismen

behandlades av riksstyrtiemästern dr. Koch-Weser. Han tvivlade på att tvåpartistystem efter engelskt mönster skulle passa tyskarna och

trodde icke det skulle vara möjligt att införa det i Tyskland. Att man icke kommit långt med reformarbetet berodde på att krafterna varit bundna i striden att värna republik mot dess motståndare. Han beklagade icke utgången av valen — demokraterns behövde icke se pessimistiskt på saken. Tyska demokratiska partierna hade visserligen på fem år förlorat tre mandat i riksdagen, men det förspordes en allt starkare längtan efter ett stort trepartistystem med båda flyglarna, en evolutionärt motpart som icke skulle överlätta ledningen varken till socialdemokratern eller till högern allena utan skulle återövra inflytande åt de folkskikt som nu förlorat sin makt.

I statshushållningen har man icke längre användning för mancher liberalisism. Den föregivna friheten under monopolets herravälden län utarta till slaveri. Kontrollerar man icke detta herraväld, så kommer det att kollatera staten. Av statshushållningens understat måste bli statens medborgare. Socialdemokraterns ofrukbara revolutionära hushållningsprogram måste mötas med ett reformprogram. Under alla förhållanden är socialismen ovanifrån en mycket större fara än socialismen underifrån.

Den nuvarande lagen om skillemåsa är så oronaklig att den måste ändras. Förmyndarskapet över äkta maka måste upphöra. Många präferer i strafflagen måste förbättras. Att hindra det missbruk med edgång som nu bedrivs bör vara var och anlagelge. Det står oändligt mycket på spel vid varje regerings-skifte. Det är fullkomligt falskt att anse att man bör ingå i handhavande av makten endast om man förög över hela makten. I nutida komplicerade förhållanden är detta så gott som aldrig fallet.

Av ovanstående synes att ledan vid partistrider och partiväsen även finns i den nya republiken — för närvarande begåvad med mer än trettio politiska partier. Likaså krutan för de båda måktiga blocken till höger och vänster: monopolmarxismen och proletärmakismen, båda lika farliga för den medborgarlaga friheten, båda med samma lurande makt att spränga samhället i bitar och framkalla inre och yttre krig. I Tyskland som här se demokraterns råddningen i en sammansvetsning av alla de krafter som söka en evolutionär utveckling i stället för den gamla utslinta och hatade revolutionären.

Jonny Veldner.

Olga Emdahl

Modemagasin
Kungsgatan 53. Tel. 10851
STOCKHOLM.

V I S T Å T I L L T J Ä N S T

Antikvariat
De böcker Ni söker finner Ni säkert i **EBBA ASPINGONS** Antikvariat-Bokhandel
Biblioteksg. 21. Söndags 57. Tel. 6304. n. HING. n. 9652.
Obs! Rikt utval för folk- och skolbibliotek. Filialanordning på Tel. 229. Turistbrådet länmas

Begravningsbyrå
SCHENHOLMS BEGRAVNINGSBYRÅ
Inneh. i Maja Schenholm
FLEMINGGATAN 1, STOCKHOLM.
Tel. 3714, N.734. Eft. affär: Asten 68;

Damväskor
"VÄSKAN" finnes
Kungsgatan 23 - Tel. 14413, N. 2113
Största lager av Damväskor o. Exotiska
Provokator, Profokterier, Automobillöslöpar
Reparator utifrån Egna fabriker

Foto-Ateljé
Tappersons Fotografistieje
Östermalmsgrög 5, 1 tr.
(Nya huset). Tel. Östermalms 395

Rekommenderas
Fysikaliskt Institut
Syster Anna Wallström
Fysikaliskt institut.
Bjerg-Järjeg: 34 3 tr. Hise Tel. n. 5107
Etl. läkares ordn. gives alla moderna
El. Ljus o. värmebeh. för nerv- o. rheu-
matiska åkommar m. m. Alla slags bad,
packn. och massage. Anna Wallström
Leg. Sjuksk. Mångårig praktik

Handarbeten
Vackra, billiga handarbeten
hos
Esther Flyborg
Västerlånggatan 37, tel. Norr 218 47
Fransning och monterng
Ritning utöves även då tyg länmas

Hotell
Selma Berge's (Privat) Hotell på klass
Tel. 74005 - - Humlegårdeg. 20
Propa ebektram fr. 4.55 kr.
Dubbelrum fr. 7.88 kr.

Juvelerare
C. O. RÅSTRÖM
Juvelerare.
St Eriksgatan 100
Telefon 8750
Guld - Silver - Juveler

Korgmöbler
KORGÖBLER
Båt och tillbehör
Kh. 7888
Aktieägare: Ernst Wåhlander
Verkstället fullt av konstnar.korgmöbler,
såväl som fäde enklaste o billigaste till aero-
plan, fartyg, motor, rum, hallar, verandm.

Korsetter
Twilfit Nybrogatan 11
Telefon 7851, 73854
Stockholms största specialaffär för
Korsetter o. Brösthållare
Priser enastående läge

Musikhandeln
Östermalmsgrög 14
rekommenderar sina 14 Pianon.
skiv sortering av grammofoon o.
skivor, stränginstrument med till-
behör. Tel. 76710.
Värdsamt Karl Rahm

Optik
KARTOW OPTIK
16 Rindögatan
Etablerad 1906
Vetenk. Ögonundersök. av Dipl.-Optiker

Radiorör
Trg Triotron radiorör
Såsom de bästa res-
ultat och öko ekon-
omiska i strömförbrukning, 2 och 4 volts
typer med Dark emitter avspäddvärd-
stöd.
A.B. Nickels & Töden
Stockholm 16

Sjukvårdsaffär
Det bästa inköpsstället av färg,
kemikalier och sjukvårdsartiklar.
G. ENQSTRÖM
Färg- och Kemikalieaffär.
Tömtebgatan 35 Tel. Vasa 4293

Tenn
Gamla Tennqüterier
fd. A.B. Gamla Snittesonska
Hamngatan 34
Tel. Norr 5302
HAMRAT och MATT TENN

DROTNINGEN. Novell av Elin Wägner

Till sin häpnad märkte hon, att de kommit in på färdig mark. Det fanns alltså ännu för honom vissa saker som inte fingo sättas i fråga. Det var skönt. Någonstans i en människas hjärta måste finnas ett heilt rum.

— Du har förrätt dig, sade prinsen med hetta.

— Förrätt vad då?

— Bara det att du står likgiltigt för den största uppgift i vår tid.

— Det vore fatalt för en drottning, men det är inte så.

— Försvara dig inte. Den som verkligen gripits av uppgiften, han frågar inte om han gör nytta. Han måste lyckas, något annat får inte hända.

— Jag menade bara, sade drottningen ovanligt fogligt, att man inte bara kan tänka ut. Man måste handla, säta exempel.

— Antag att du ville handla, sade han med en intensitet som nästan gjorde henne rädd för det ögonblick, då hon skulle begära handling av henne. Hur ska det kunna göra det, om ingen tänker ut åt dig hur?

Drottningen slapp svara, ty statsministern anmälde. Betjänten tog upp drottningens ritning och lade den på bordet i all välmående. Då drottningen såg att prinsen fäst i hand, gjorde hon intets försök att nappas med honom om den. Under en halv, ytterligt pinsam minut övervägde hon den sakligheten hon begärt, och de utvägar han hade att straffa henne. Till exempel: »Varför hade du så bråttom att ge mig korgen, innan jag friat?» eller: »Nu vet jag varför du förbörde dig om jag ville gifta mig med en överlägsen kvinna.»

Men han begagnade sig av tillfället och var ädelmodig.

— Jäsa, mamma har friat för min räkning, sade han blott.

— Jag vet inte, om det var din mamma eller min som började, sade drottningen med hetta korn. Men du får förlåta oss. Jag kom ju ju inte alls ihåg dig, sade hon barnsligt. Ge nu mig korgen i din tur.

Hon räckte ut handen, men i det samma kom statsministern, Edvard stoppade korgen i plånboken och reste sig för att gå. Men drottningen ville inte släppa honom på sig. Hon var alltför tacksam och regades av känslor som lika väl kunde vara kärlek för allt vad hon visste. Statsministern förklarade att betjänten missuppfattat honom. Han hade velat låta med änkedrottningen.

— Hennes ska vi låta vara i fred, sade drottningen. Hon har ju redan börjat sin långa välförtänta semester från regentskapet. Jag kan lika väl börja nu som i morgon.

Statsministern ställ sig ner, dock med motvilja. Prinsen såg den och tänkte: kanske bör hon till dem som kan få folk att lyda.

En stor olycka hade inträffat i drottningens just nu så flaggprydda rike. Det blir att fira ner dem alla på halv stått, tänkte hon, medan statsministern berättade, Vid landets första vapenfabrik hade man denna dag förmåga experimenterat med ett nytt sprängstoff mot en ny endast-ende pansarplåt, båda delarna, sade excellensen, en heders för ingenjörsvetenskap. Och nu nyss, medan de kungliga drukit te och drottningens diskuterat livets frågor med prins Edvard, hade några av arbetarnas barn krängt sig in på det tonåra övningsfältet. Det hade varit så tillräckligt rengjort, varför arbetarna kunnat hitta ett par oexploderade granater att leka med. De voro döda nu allesammans. Åtta stycken.

— Jag reser dit, sade drottningen och steg upp från sin stol.

Excellensen var bestämt emot detta förslag. Det gick inte an att dra uppmärksamheten till olyckan med ett kungligt besök.

Inte heller att lägga den förestående höjdsdagen under förestämning.

Allt kan gå an, sade drottning-

gen, om det går an att slita sönder våra barn. Att olyckan kommer på en olyckligt tidpunkt, kan inte hjälpa.

Hon övervägde ett ögonblick och frågade excellensen, om han ville följa med. Han övervägde något längre och svarade nej.

— Då får vi ensam, Edvard, sade drottningen, Jag kör.

Två timmar senare lämnade drottningens vapenskadens gravkapell. Då hade hon besökt alla barnens föräldrar och blygt försökt att trösta deras mödrar. Då hade hon sett de blodiga, trassiga små liden. Då hade hon talat med alla myndigheter och lovat komma på begravningen. Slutligen hade hon även upplevt, att den man som var närmast ansvarig för olyckan sköt sig och sjönk ner död för hennes fötter.

När de kommo ut ur kapellet i den blåsliga mörka kvällen, stod änkedrottningens stora kupé där utanför i stället för drottningens egen lilla öppna bil. Chauffören lämnade fram en biljet som besvor drottningen att icke åka själv i natt men örnker och upprördhet.

Prins Edvard väntade nästan att drottningen skulle rycka på axlarna åt moderns fjäsk. Han hade aldrig sett en örn eller kvinna som ägt fullkomligare herravärdet över en maskin än drottningen. Den tycktes lyda honom med slavisk tillgivenhet, utan att hon brydde sig om den. Under farten hade hon kunnat peka ut allt av intresse till böger och vänster och vägen, medan hon körde om två läkare och tio journalister som rasade mot samma mål.

Men hon sade bara: — Jag är trött, det var snällt av mamma. Då kom han ihåg att hon bara var en liten flicka, det hade han glömt för en stund, och strax glömdde han det igen.

De suttu tiova en stund. Det var den mest våldsamsta tystnad de upplevt och slutligen exploderade den.

— Jag var här för att se en med mamma, sade drottningen. Det var en vacker solensdäng, och flaggor förtälde och blommor och musik. Jag utstälde medaljer åt de äldre arbetarna. Som jag tror, också åt den här som sköt sig. Jag hade mycket roligt, och det gick inget under upp för mig vad det egentligen höll på med. Kan du förstå det?

— Det är bara det att du är som alla andra, sade han. Ingen ser de synligaste saker för än tiden är inne att se dem. Oftast inte ens då. Han var inte särskilt hövlig, Edvard; han var uppriktigt ett st evard eller en kulka.

— Men du tror jag att tiden är inne för mig, sade han. Jag ser, att det är en kulsig hantering. Jag förslog att den skulle stå stilla tills efter begravningen?

— Inte längre?

Hon gjorde en häftig rörelse: — Ska jag ligga ner den?

— Ja visst, om du vill »handla och säta exempel».

Hon sade inte: »Du är tokig, hur ska jag kunna lägga ner vid en vapenfabrik?» Hon sade inte heller: »Jag har inte makt därtill. Även om jag ville.» Hon frågade honom inte vad hon skulle göra med alla arbetarna och hur beveka den majoritet inom folket som såg sin trygghet förbunden med denna vapenfabrik. Hon bad honom heller inte att skaffa den summa i budgeten som var beräknad från vapen- och ammunitionsexporten.

I stället sade hon: — Du har delekt, rätt, jag såg det nyss. Något har hänt med mina ögon.

— Detsamma har hänt en gång med mig, sade han.

— Är det här ditt fel? frågade hon och skakade honom i armen. Eller var det den där lilla förlorade handen som du tog upp från golvet, som ingen ens saknat?

— Det är väl mitt fel, sade han och ditt eget och — — — — —

Man kan på ögonen öppnade på mån-

gå sätt, även av spott och jord på marken. Det gör detsamma, bara det sker.

— Men denna explosion är ju inget, ett bevis för att jag inte bör ha vapenfabrik. Den är på sin höjd ett bevis för att man inte bör ha barn där. Och ändå ser det som en gång så annorlunda ut. Det är som om jag såg vad den verkliga är.

— Det gör du också, ty du ser med dina nya ögon igenom alla de så kallade välgående skälerna för dess existens. Och det som finns under dem är mycket enkel och lätt att ha en mening om. Det är bara brodermord.

— Det var alltså vad jag medaljerade förra året.

Han såg på henne. Ansiktet var örart och skarpt i skenet av den elektriska lampen i bilens tak. Hon blundade en lång stund, så öppnade hon ögonen igen och såg stort på honom. Hon var ett barn som ville övertyga sig om att det är väket och icke drömmen.

— Det är kvar, sade hon. Nu är det gjort.

Prinsen erför ett ögonblicks yrsel. Var det gjort? Eller skulle hon i morgon under regeringsinvi-ningens festligheter se tillbaka lika förundrad på nattens fantasier som en man om morgonen ser på en kvinna som under natten likt en allsmäktig gudom besökat honom med extas och salighet och glömska av jaget.

Var det lek eller allvar?

Det var ord som flöt bort eller ord som sprängde tillvaron?

— Hur ska det gå för dig, sade han, när du måste se med dina nya ögon på all den militära stäten i morgon?

— Vi kan ställa in den, sade hon.

Hon var stut ett litet tag.

— Man får väl inte ha en egen liten dröm, sade hon.

Han förstod att hon därmed övergav hoppet att regera tills hon blivit mogen att bli president. Det fanns en möjlighet på tusen, att hon menade det, sade han sig. Men medan han bannade sig själv för att fästa sig vid vad en exalterad kvinna talar om för hemvägen från ett kapell med åtta döda barn, så sade honom hans känsla att denna flicka kunde vara i stånd till vad som helst. Gud i himmelen! Du har öppnat ögonen på en kvinna med kurage. Får jag först, att Du börjar tycka det är på tiden att något händer?

Vad kunde hända? Att en enskild människas kastade sig i vägen för fördomarnas tunga, blinda pansarbit och blev överkörd. Men redan det var mycket att han.

Han förstod att han var farlig för henne, han visste att detta samtal kunde sluta i en katastrof för dynastien. Men just nu onskade han det. Drev han henne, så drev han också honom. De påverkade och förändrade varann, de skapade något mellan sig. De voro ödesdigra för varann och gjorde varandra mycket lyckliga.

— Har du betänkt dig nog? (tvång han själv sat säga.)

— Nej, varför det? Du sa ju själv att du var så enkel. Jag tänker tala vid begravningen och säga precis vad det är jag ser.

— Det kan inte en person i din ställning, om du inte är beredd att tala alla konsekvenserna. Gör du det?

— Fråga inte jämnt efter det som är självfallet, sade hon retligt. Säg hellre en sak: vill du stå mig bi?

— Nu frågar du också efter det som är självfallet, sade han.

många osympattiska drag. Den är intolerant, dess kristendomsfientlighet tar sig rika uttryck, den avser att i barnsjalslära båda hatkomplex. Den bär många spår av utbildning och halvutbildning.

Emellertid, den fordran som in- för detta ställdt upp från mindre extremt håll än Allehandas och dess Jiktänkande, nämligen att barnen skulle hållas utanför all politisk propaganda, den är orimlig. Något sådant kan inte genomföras. All upfostran är propaganda. Det nuvarande samhället söker fostra barnen efter ett visst system. Vidare: arbetet för att få in barnen i lands- stormsrörelsen är av politiskt art och barnlydningarna på pansarfartycken på flottans varv är också starkt propagandamässig. Det torde inte heller här i landet saknas rent fascistiskt färgade barnrörelser efter mönster av Mussolinis. Och vad är kyrkliga barnrörelser, söndagsskolor och dylikt annat än propaganda bland barn? Varje mera aggressiv riktning som drömmer om en framtid, måste självfallet vända sig mot barnen, ty alla veta att det är där framtiden ligger. Och måste också vara angelägen att börja med dem så tidigt som möjligt under de mest mottagliga åren.

Nej förslaget att gå fram på den legala vägen mot den kommunistiska propagandan faller på sin egen orimlighet. Det finns för dem som oro sig för inverkan av denna propaganda på barnsjalslära endast två vägar att gå fram på.

Den första är att söka ta reda på vad som är orsaken till det hat mot samhället som gutes in i barnsjalslära. Man kan inte nöja sig med att det är importvarena från Ryssland. Det säger något att kommunisterna ofta komma fram de fattigaste arbetarbarnen. Pionjärledarna ha de bästa propagandamaterialet i de förhållanden, under vilka barnen lever. Dödjulande samhällsreformer är den bästa motpropagandan mot proleteratet.

Den andra vägen är att mot hafte, mot den religionsfientliga propagandan verkligen på allvar släppa fram kärleken och religionen. Kristendomen var en gång lika illa sedd av statsreligionerna och de samhällsbevarande som någonsin av kommunistiska lärorna nu. Men den gick fram med kärleken som princip och den visade triumferande kärlekens livskraft. Ha vi aldeles förlorat tron på den kraft till seger som bör i kärleken? Kristendomen är numera illa ställd. Den har blivit statsreligion och fått lov att forma sig efter statens styvhet. På det vis har den ingen fri konkurrens med den kommunistiska läran. Skulle vi inte våga att släppa den fri och låta kärleken gå ut i fri tävlan med hatet? Har kristendomens grunderningar någon livskraft, vilket vi tro de ha, så skola de också stå sig igenom, där de på allvar förverkligas i levande människors handlingar. Det

Om barnförelörelse

Forts. fr. sid. 1.

fördel den har rättighet att begagna sig av.

Den andra gruppen åtnjuter en större fördel än den första, men även den erlagger full valuta i de öka hyror, som betingas av utskikten över parken. Dock erlagges den icke till samhället, som är orsak till trevandan, utan till den tredje kategorien, ägararna till de intill parken gränsande husen. Den största fördelen är Humlegårderna har alltså denna tredje kategori.

Enkel rättvisa kräver därför, att det blir dessa grundägare, som till samhället skola erlagga fullt vederlag för den erhållna fördelen, den höga hyran, som de kunna erhålla endast så länge samhället håller Humlegårderna i sitt nuvarande skick.

Till vikenkdera, stat eller stad, skola dessa grundvärderna erlaggas. De skola på lämpligt sätt fördelas, allstundest det är tack vare både statliga och kommunala ordningar de få sin höjd. I viss mån står staten i ett liknande förhållande till staden, som staden till den enskilde grundägaren. Stadens ordningar gör totema värden, och statliga ordningar kunna ge stadstomterna ett ytterligare värde. Därför bör också staden få skäligen del av detta värde.

Den på vissa håll ej utan skadegärdige lancerade intressetotsens emellan staden och Stockholms stad är helt och hållet upkonstruerad, grundad som den är på en subtil okunnighet om problemet. Då både staden och staden äro delägare i marken och dess samhälleliga värden, blir det ett gemensamt intresse för dem båda att denna mark blir väl utnyttjad. För staden för sina kommunala anstalters tomtutrymme erlagga en statlig grundvärdeavgift och staden för sina statsanstalters tomtutrymme erlagga en kommunal grundvärdeavgift försvinner all anledning för vare sig stat eller kommun att betrakta sig som utslutan- de ägare till vissa områdens samhälleliga värden, och vi bli befriade från det föga uppbyggliga skadespel, där staden och stadens resp. fastighetsombud stå emot varandra som ett par schackrande jobbare, där det gäller att överlita motparten, eller med tillhjälj av de maktdamed man förfogar över pressa honom så mycket man anständigvis kan.

var kristendomens hela idé, att man icke skulle stå det enda emot med våld utan genom att sätta in en annan, starkare, andlig kraft som upplöste och genomträngde det onda. Den som tar bort denna höga och farliga princip ur kristendomen, den har också gjort bort dess innersta grundkraft.

Huvudstaden

Forts. fr. sid. 1.

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Thufvesson's Blomsterhandel
STOCKHOLM
Förstklassiga blomsterarbeten
Telefoner: S 33669, S 289

Varför kastar Ni bort en extra inkomst

och en god kontroll?

Ränta 4 %.

Sätt in avlöningen i postsparbanken och tag ut pengar endast i mån av behov. Postsparbanksboken gäller vid alla postanstalter och 300 kr. utbetalas utan uppsägning.